

in the ethos of faith; we speak with the language of eternal life, of the Resurrection and of love, making this ethos, meaning for the world, that has need of our own wealth. Because this is addressed to the heart, to the depth of our being, to the life that is not defeated by any death. The Saints, men, women, children, rich and poor, important and unnotable, educated and simple, martyrs and ascetics, married and virgins, clergymen, monastics and lay people, comprise those guides which remind us of the truth of God. And so, for this reason, we Christians remain joyous and optimistic in the life of the Church.

Fr. T. M

SUNDAY, JULY 11, 2021 3RD SUNDAY OF MATTHEW ,

Euphemia the Great Martyr , The All-Praised Olga, Equal-to-the-Apostles, Princess of Kiev, Nektarios the New Martyr , Sophrony the Athonite of Essex, Nicodemos the New Martyr of Mt. Athos .

-tone of the week : *Second Tone*

EOTHINON : *Third Eothinon*

Epistle Reading : *St. Paul's Letter to Corinthians 6:1-10*

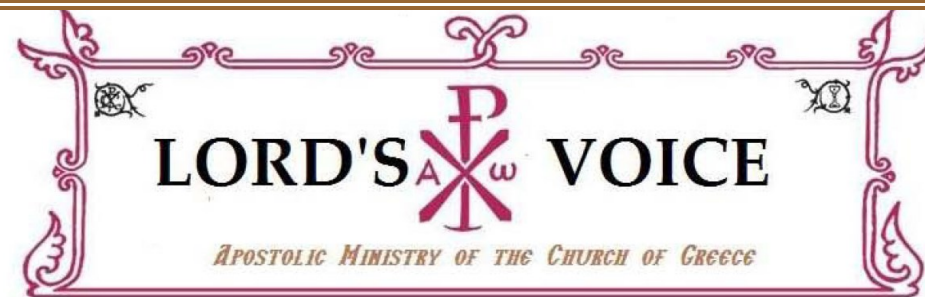
Gospel Reading : *Matthew 6:22-33*

SUNDAY, JULY 18, 2021 SUNDAY OF THE HOLY FATHERS

OF THE 4TH ECUMENICAL COUNCIL , *Holy Martyr Emilian , Holy Martyrs Paul, Thea and Valentine, Stephen, Archbishop of Constantinople, Holy New Martyrs Elizabeth the Grand Duchess and the Novice Barbara, Theneva of Glasgow,*

Epistle Reading : *St. Paul's Letter Titus 3:8-15*

Gospel Reading : *Matthew 5:14-19*

69TH YEAR JULY 11 2021 PAMPHLET # 28 (3554)

THE TRUE WEALTH

The Apostle Paul, speaking about the ethos of Christians, mentions – among other things – to the Corinthians, that the Christians, whereas they are poor, they make many be rich (2 Cor. 6:10). The Apostle to the Gentiles does not limit his thought and experience to the material condition. He means that for the world, Christians are “poor” as regards enjoyments, “poor” as regards the life of sin, as regards the secular ethos, which makes man indifferent toward others, as regards culture, when he considers happiness as the satisfaction of our senses and desires.

Another poverty

Christians are “poor” because they believe in a humble God, a God who did not punish His enemies, who allowed them to crucify Him, who puts up with evil, pride, death, the devil, and leaves boundaries for repentance. The Christians are “poor” before the tactic of authority, which makes man want to impose on his fellow man, not whatever is correct and just, but

EPISTLE READING : ST. PAUL'S LETTER TO CORINTHIANS 6:1-10

Brethren, working together with him, we entreat you not to accept the grace of God in vain. For he says, "At the acceptable time I have listened to you, and helped you on the day of salvation." Behold, now is the acceptable time; behold, now is the day of salvation. We put no obstacle in any one's way, so that no fault may be found with our ministry, but as servants of God we commend ourselves in every way: through great endurance, in afflictions, hardships, calamities, beatings, imprisonments, tumults, labors, watching, hunger; by purity, knowledge, forbearance, kindness, the Holy Spirit, genuine love, truthful speech, and the power of God; with the weapons of righteousness for the right hand and for the left; in honor and dishonor, in ill repute and good repute. We are treated as impostors, and yet are true; as unknown, and yet well known; as dying, and behold we live; as punished, and yet not killed; as sorrowful, yet always rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing everything

what is to his own interest. They are "poor" towards the culture which deifies only the individual right and the rights, and leaves to the side, love and sacrifice. They are "poor" towards the fear of death, because they are not sad like the rest of the people, but they hope and expect the Resurrection. They are "poor" also as regards the importance of money, since they see it as a means and not as the goal of life. Finally, they are "poor" also as regards sin,

which devours man with the passions and with the evil thoughts.

The true life

The Christians, however, enrich many people. They enrich them with the love that sees what man truly needs, and furthermore, in relation to his life in God. They enrich them with the hope that God will not forget people whom He made in His image, and He will give them the power to endure every type of cross in their life. They enrich them with the joy that they have become children of God, from the moment they partake in the life of the Church. They enrich them with the purity of heart, which makes man free from the passions and the needs of the desires. They enrich them with the prayer and support of the word, which consoles and censures, not in order to put down, but in order to deliver. They enrich them with patience. With discretion. With the example of the Saints, who defeated death and preannounced the general Resurrection.

The path of the Saints

We Christians do not cease struggling for the "here". We do not have agony however, only for this. We seek what is good and the improvement of the life of our fellow man, and of our own, but we do not forget where true wealth is found. And so, for this reason, we do not fear the difficulties of life, but we continue calling our own selves and one another to repentance. We remind that hope is found in God. Starting out from godly poverty, we insist in the wealth of the kingdom of the heavens,

ΕΤΟΣ 69ον

11 'Ιουλίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 28 (3554)

11 'Ιουλίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ευφημίας μεγαλομάρτυρος († 451). 'Ολγας 'Ισαπ. († 969), Νεκταρίου όσιου. τοῦ
ἐκ Βρυούλων († 820), Σωφρονίου όσιου τοῦ ἐν 'Εσσεξ Ἀγγλίας († 1993).

Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. στ' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. στ' 22-33.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 'Ιουλίου, Δ' Ματθαίου.

Απόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ε' 14-19.

Μνημειώδης ἐπετειακή ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Ἔνα εισοδικό στήν πίστη καί τή θυσία

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΙ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

ἡ περί σπουδῆς στήν Εὐχαριστίαν

(Α' ἔκδ., σχῆμα 25x27, σελ. 440)

Ἡ ἱερά παρουσία τῶν Νεομαρτύρων ζωοποίησε μέ τήν πίστη καί τό αἷμα τους τήν
ἀδιάσπαστη συνέχιση τῆς ἑλληνικῆς παράδοσης, ὡς ἐνιαίας καί κοινῆς ἱστορικῆς
παράδοσης ἐνός ἐνδοξου λαοῦ. Οἱ Νεομάρτυρες, διαποτισμένοι μέ τό πνεῦμα τῆς
ὀρθόδοξης πίστεως, ἀποτέλεσαν μέ τόν βίο τους τόν οὐσιαστικότερο παράγοντα
στήν διαμόρφωση τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Στήν παρούσα ἔκδοση καταβλήθηκε προσπάθεια νά συμπεριληφθοῦν λεξικο-
γραφικά ὅλοι οἱ «ἐπώνυμοι» Νεομάρτυρες, μέ τήν ἐλπίδα καί τήν προσδοκία ἡ
στρατευομένη Ἐκκλησία καί ὁ εὐσεβὴς λαός μας νά διδαχθοῦν ἀπό τοὺς χριστο-
φόρους Μάρτυρες τῆς πίστεως, οἱ ὅποιοι ἀγωνίσθηκαν νικηφόρα, ὁμολόγησαν τό
Ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ἔλαβαν ἀπό τόν ἀγωνοθέτη Τριαδικό Θεό τό στε-
φάνι τῆς ἀφθαρσίας.

1821 - 2021

Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.

Κεντρική ἰστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν
ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μιλώντας γιά τό ἦθος τῶν χριστιανῶν, ἀναφέρει
–μεταξύ ἄλλων– πρὸς τοὺς Κορινθίους ὅτι οἱ χριστιανοί, ἐνῶ εἶναι φτω-
χοί, κάνουν πολλοὺς νά πλουτίζουν (Β' Κορ. 6,10). Ὁ Ἀπόστολος τῶν
ἔθνων δέν περιορίζει τή σκέψη καί τό βίωμά του στήν ὑλική κατάσταση.
Ἐννοεῖ ὅτι γιά τόν κόσμο οἱ χριστιανοί εἶναι «φτωχοί» ὡς πρὸς τίς ἀπο-
λαύσεις, «φτωχοί» ὡς πρὸς τή ζωή τῆς ἁμαρτίας, ὡς πρὸς τό κοσμικό
ἦθος, τό ὁποῖο καθιστᾷ τόν ἄνθρωπο ἀδιάφορο γιά τοὺς ἄλλους, ὡς
πρὸς τόν πολιτισμό ὅταν αὐτός θεωρεῖ τήν εὐτυχία ὡς ἱκανοποίηση τῶν
αἰσθήσεων καί τῶν ἐπιθυμιῶν μας.

Μιά ἄλλη φτώχεια

Εἶναι «φτωχοί» οἱ χριστιανοί διότι πιστεύουν σ' ἓναν ταπεινό Θεό,
ἓναν Θεό πού δέν τιμώρησε τοὺς ἐχθρούς του, πού τοὺς ἄφησε νά τόν
σταυρώσουν, πού ἀνέχεται τό κακό, τήν ὑπερηφάνεια, τόν θάνατο, τόν
διάβολο καί ἀφήνει περιθώρια μετάνοιας. Οἱ χριστιανοί εἶναι «φτωχοί»
ἀπέναντι στήν τακτική τῆς ἐξουσίας, ἡ ὁποία κάνει τόν ἄνθρωπο νά θέ-
λει νά ἐπιβάλλει στό συνάνθρωπό του ὅχι τί εἶναι σωστό καί δίκαιο, ἀλλά
τί συμφέρει τόν ἴδιο. Εἶναι «φτωχοί» ἀπέναντι στόν πολιτισμό πού ἀπο-
θεώνει μόνο τό ἀτομικό δικαίωμα καί τά δίκαια καί ἀφήνει στήν ἄκρη
τὴν ἀγάπη καί τή θυσία. Εἶναι «φτωχοί» ἀπέναντι στόν φόβο τοῦ θανά-
του, διότι δέν λυποῦνται ὅπως οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι, ἀλλά ἐλπίζουν καί
προσδοκοῦν τήν Ἀνάσταση. Εἶναι «φτωχοί» καί ὡς πρὸς τή σημασία τοῦ
χρήματος, καθὼς τό βλέπουν ὡς μέσο καί ὄχι ὡς σκοπό τῆς ζωῆς. Τέ-
λος, εἶναι «φτωχοί» καί ὡς πρὸς τήν ἁμαρτία πού κατατρῶει τόν ἄνθρω-
πο μέ τά πάθη καί μέ τοὺς λογισμούς.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ζ' 1-10)

Ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεξασθαι ὑμᾶς —λέγει γάρ· «καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας» — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μὴδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἡ ἀληθινὴ ζωὴ

Πλουτίζουν ὅμως πολλοὺς οἱ χριστιανοί. Τούς πλουτίζουν μέ τὴν ἀγάπην πού βλέπει τί ἀληθινὰ χρειάζεται ὁ ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα σέ σχέση μέ τὴν κατὰ Θεόν ζωὴν του. Τούς πλουτίζουν μέ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ Θεός δέν θά ξεχάσει τοὺς ἀνθρώπους πού ἔπλασε κατ' εἰκόνα Του καὶ θά τοὺς δώσει δύναμιν νά ἀντέξουν κάθε λογῆς σταυρὸ στὴ ζωὴ τους. Τούς πλουτίζουν μέ τὴν πίστη ὅτι τὰ πάντα ἀνήκουν στὸν Θεό καὶ ἐκεῖνος εἶναι τὸ νόημα τῆς ζωῆς. Τούς πλουτίζουν μέ τὴν χαρὰ ὅτι ἔχουν γίνει παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῆ στιγμῆς πού μετέχουν στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Τούς πλουτίζουν μέ τὴν καθαρότητα τῆς καρδιᾶς πού κάνει τὸν ἄνθρωπο ἐλεύθερο ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τίς ἀνάγκες τῶν ἐπιθυμιῶν. Τούς πλουτίζουν μέ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν συμπάραστασιν τοῦ λόγου πού παρηγορεῖ καὶ ἐλέγχει ὅχι γιὰ νά ἐξουθενώσει, ἀλλὰ γιὰ νά λυτρώσει. Τούς πλουτίζουν μέ τὴν ὑπομονή. Μέ τὴν διάκριση. Μέ τὸ παράδειγμα τῶν Ἀγίων, πού νίκησαν τὸν θάνατο καὶ προκαταγγέλλουν τὴν κοινὴ Ἀνάστασιν.

Ἡ ὁδὸς τῶν Ἀγίων

Οἱ χριστιανοὶ δέν παύουμε νά ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὸ «ἐδῶ». Δέν ἔχουμε ἀγωνία ὅμως μόνο γι' αὐτό. Ζητοῦμε τὸ καλὸ καὶ τὴν βελτίωση τῆς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐφόσον εἴμαστε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ, σὰς παρακαλοῦμε νά μὴν πέσει στὸ κενὸ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πού δεχθήκατε —γιατί λέγει ἡ Γραφή: «Στόν κατάλληλο καιρὸ σέ ἄκουσα καὶ τὴν ἡμέρα τῆς σωτηρίας σέ βοήθησα». Νά, τώρα εἶναι «ὁ κατάλληλος καιρὸς», νά, τώρα εἶναι «ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας» — καὶ δέν φέρνουμε κανένα ἐμπόδιο σέ καμία περίπτωση, γιὰ νά μὴν δυσφημιστεῖ τὸ ἔργο μας, ἀλλὰ σέ κάθε εὐκαιρία παρουσιαζόμαστε ὡς διάκονοι τοῦ Θεοῦ, μέ πολλή ὑπομονή, μέ θλίψεις, μέ ἀνάγκες, μέ στενοχώριες, μέ πληγές, μέ φυλακίσεις, μέ ἀναστατώσεις, μέ κόπους, μέ ἀγρυπνίες, μέ πείνα, ἀλλὰ καὶ μέ ἀγνόητα, μέ γνώση, μέ μακροθυμία, μέ καλοσύνη, μέ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μέ εἰλικρινὴ ἀγάπην, μέ τὸ κήρυγμα τῆς ἀληθείας, μέ τὴ δύναμιν τοῦ Θεοῦ, μέ τὰ ὅπλα τῆς σωτηρίας τὰ ἐπιθετικά καὶ τὰ ἀμυντικά, μέ τιμὴ καὶ ἀτίμωση, μέ δυσφημίσεις καὶ ἐπαίνους, ὡς ἀπατεῶνες καὶ ὡς εἰλικρινεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ διάσημοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ταυτοχρόνως ζῶντες, ὡς τιμωρούμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς στενοχωρημένοι καὶ πάντοτε χαρούμενοι, ὡς πτωχοὶ καὶ ὅμως κάνουμε πολλοὺς πλουσίους, σάν νά μὴν ἔχουμε τίποτε καὶ ὅμως κατέχουμε τὰ πάντα. Σὰς μιλῆσαμε δυνατὰ κι ἐλεύθερα, Κορίνθιοι, ἡ καρδιά μας ἄνοιξε διὰ πλάτα. Δέν στενοχωριέστε μέ μᾶς, ἀλλὰ στενοχωριέστε ἐξαιτίας σας. Σὰς μιλῶ σάν παιδιά μου, ἀνταποδῶστε τὰ ἴδια, ἀνοίξτε καὶ ἐσεῖς τὴν καρδιά σας.

(Ἀπὸ τῆ νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ζωῆς τῶν συνανθρώπων καὶ τῆς δικῆς μας, ἀλλὰ δέν λησμονοῦμε ποὺ βρίσκεται ὁ ἀληθινὸς πλοῦτος. Καί γι' αὐτό δέν φοβόμαστε τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς, ἀλλὰ συνεχίζουμε νά καλοῦμε ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους σέ μετάνοια. Ὑπενθυμίζουμε ὅτι στὸν Θεό βρίσκεται ἡ ἐλπίδα. Ξεκινώντας ἀπὸ τὴν κατὰ Θεόν πτωχεία, ἐπιμένουμε στὸν πλοῦτο τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, στὸ ἦθος τῆς πίστεως, μιλοῦμε μέ τὴ γλῶσσα τῆς αἰώνιας ζωῆς, τῆς Ἀνάστασης καὶ τῆς ἀγάπης, καθιστώντας τὸ ἦθος αὐτὸ νόημα γιὰ τὸν κόσμον, πού ἔχει ἀνάγκη τὸν δικὸν μας πλοῦτο. Γιατί αὐτὸς ἀπευθύνεται στὴν καρδιά, στὸ βάθος τῆς ὑπαρξης, στὴ ζωὴ πού δέν νικιέται ἀπὸ κανέναν θάνατο. Οἱ Ἅγιοι, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, πλούσιοι καὶ φτωχοί, σπουδαῖοι καὶ ἄσημοι, μορφωμένοι καὶ ἄπλοοι, μάρτυρες καὶ ἄσκητές, ἔγγαμοι καὶ παρθένοι, κληρικοί, μοναχοὶ καὶ λαϊκοί, ἀποτελοῦν τοὺς ὁδηγοὺς ἐκείνους πού μᾶς ὑπενθυμίζουν τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ. Καί γι' αὐτό παραμένουμε οἱ χριστιανοὶ χαρούμενοι καὶ αἰσιόδοξοι στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

π. Θ.Μ.